

Kvinder har efter bedste Evne søgt i Fællesskab at komme til Klarhed over, „hvad der er bedst“, og har derefter handlet i Fællesskab. Og har Mænd og Kvinder hos os kunnet tænke og handle samdrægtig, naar det gjaldt andre Spørgsmaal, saa maa de ogsaa kunne det, naar der er Tale om det Spørgsmaal, som mere end de fleste andre har afgjørende Betydning i begge Parters Liv: Spørgsmaalet om den lykkeligste Ordning af Forholdet mellem Mand og Kvinde. Jeg for min Part tvivler slet ikke om, at de *kan* gjøre det og gjøre det saadan, som det *maa* gjøres, hvis Forhandlingen da skal bringe noget Udbytte, uden Bitterhed og med alvorligt Ønske om at forstaa og forstaas.

Jeg haaber da ogsaa, at De — til en lille Begyndelse — vil forstaa mig, som jeg gjerne vil forstaas, naar jeg siger, at det, De giver mig til Overvejelse, er overvejet om og om igien i lange Tider, før Artiklen blev skreven, og at Overvejelsen, med al dens Mangel og Ufuldstændighed, fører mig til et helt andet Resultat end Deres.

De mener, at jeg „forvexler Optugtelsen med medfødte Tilbøjeligheder“, at det ikke er Optugtelse gennem Aarhundreder og heller ikke Arv, der har „bragt Kvinderne et større Fond af Sædelighedsfølelse.“ Den Forskjel, som er til Stede, tilskriver De ene og alene „den medfødte Drift, der er større hos Mændene end hos Kvinderne“, og dette, mener De, „bliver aldrig anderledes.“ Og „naar alle Forhold tages i Betragtning“, tror De, „at der egentlig talt er lige stor Sædelighed i Kvindeskønnet og i Mandkønnet“; „Usædeligheden“ ytrer sig blot „paa ulige Maade“, Kvindernes ved Koketteri, Mændenes, idet de „falde for deres Naturdrift“.

I det meste af dette er jeg af en helt anden Mening end De; men maaske det bl. a. ligger i, at vi taler om hver sit. De taler vistnok om Mænd og Kvinder i Almindelighed; jeg har derimod baade i det lille Stykke om „Erotik og Kvinder“ og i det senere Indledningsforedrag kun talt om „Kulturkvinder“ og Mænd paa samme Trin (Se „Kvinden og Samfundet“ Side 35 og 88); det har min indskrænkede Erfaringskreds nødt mig til.

Jeg vil nu imidlertid svare Dem, som om vi havde talt om det samme, som om baade De og jeg havde talt om en mindre Kreds af Mænd og Kvinder.

I den nævnte Artikel hedder det: „Vor“ („Kulturkvinder-